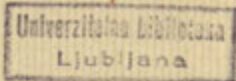

7)

Ms 703

Marija Rej.

Preljuba moja Mārica!

Oaves sem prosič pausna
 na svojo mazo! Ali mi dovolj,
 da smem biti učenka velicega
 Aškerca?

Ždelo se mi je, da mi ma dosti
 omneja o nas pesnicah, a To
 me mi plašilo. Poslala sem mu
 zadnjič dve pesnici etatične
 vsebine, spletene morda malo pri,
 miljeno mi prav naglo. Karib

si vlepam kaj v glavo in potem
z glavo skori zid! Mikala
me je čikerčeva jola. Oni dve
pesnici mi je - seveda - poslal
naraj in pripisal strego a
temeljito, fino kritiko. Ta to
me je vpadlo. In moja suota.
Ka se mi je nakrat smešna
zdela.orda bi bila gosteja,
živatsneja, ko bi imela "njega"
bliže... In hotela sem brzo
napisati nekaj nenavadno (za me)
dobrega - Pa zvečer mi šlo, da ni
sem podila zaspanec in grizla

peresnik. A komaj sem se drugo
jutro obudila, sem takaj ustala
in stihni po kar tekli in peresa (48)
Pesem ^{na} "K stolici" - Prilagam
pismo, ki vas bo de jako zanimalo
mi prosim, da mi je skoro vrnete.

No - Govekar bo de komaj spomnal
sajjačico, melankolično "Vido!"

In čikerčeva! Kako prijazno,
^{mneno} ~~mneno~~, elegantno pončeva!

Danes sem vsa v ognju!
Pesnice vam za sedaj - žal - nimam
nobene - Mirnilo se mi je mnogo

Drusega postla.

„Und wie die Frauen plötzlich
kommen,

So kommen plötzlich auch die Lieder^o

Tako nekako pravi Heine.

Morda v kratkem kaj

novega potujem.

In kedaj vas gledam, blaga,
predeznaga Mariica? —

Boj vas živi do tedaj mi že
dolga, dolga! Nequjte se več,

da ne zbolite. Polpublja vas
Laurica